

REVISTA A
J. D. P. P. A.
ARAD

Lumea de ieri, lumea de azi

R e m e m b e r

Era odată, demult, o țară ce părea uitată de Dumnezeu, deși nu se afla tocmai la capătul lumii. În ea trăia un popor necăjit, umilit, dar umil și, mai ales, răbdător până la disperarea și neînțelegerea celorlalte țări și popoare. Și era frig în țara aceea — frig în case, frig afară, frig în suflete. Curentul electric se lua la orice oră, copiii făceau lecțiile la luminări. Mai înjura câte unul, dar familia îl dojenea imediat, gesticulind spre pereți, cum că ar avea urechi. Televizorul funcționa două ore pe zi, iar programul conținea, între două teledurabile, cite un înălțător omagiu. Magazinele, goale — ca și cămările sau frigiderul oamenilor. Libertatea de opinie și de asociere era încluiată cu șapte lacăte. Partidul era unul, atotbiruitor. Gândul de a mai ieși, din când în când, în lume era frânt repede de o scrisoare de la Mă care te anunța în termeni seci: „Ce-

rerea dv. nu a fost aprobată... De veneau alții de afară trebuia dat raport amănunțit; cine a fost, ce-ai discutat, cu ce gânduri a venit. Pe vremea asta, presa, în frunte cu „Scinteia” și „România liberă” se întrecea în a raporta succese în producție și în a aduce omagiu tovarășei a cărei zi de naștere se apropia; apoi, va urma, desigur, și tovarășul, care și așa... Prin sa-tele rămase fără lumină și, multe, fără oameni tineri umbrau comisii să adune porumbul din poduri și cotărâci. Acolo, în sate, pânea era un obiect rar, ce se producea doar la oraș — la fel ca mezelurile, carnea, untul, uleiul, zahărul. În schimb, erau CAP-uri și cursuri de învățămînt agrozootehnic, așa cum la oraș existau învățămîntul politico-ideologic și, cum să uităm?, ședințele de partid. Nimeni nu mai avea încredere în nimeni, fiecare îl bănuia pe celălalt că ar fi informa-

tor, orice cuvînt rostit sau tipărit putea fi „interpretat”. Cine să cuteze să-și arate nemulțumirea că nu se găsește benzină, că se lucrează șapte zile din șapte, că timpul liber era încărcat de alte sarcini — inu-tile, dar „sarcini” — că se aplica un program de Indobitocire premeditată, că revol-ta era răstălmăcită în telegrame și scrisori de mulțumire adresate mult stimatului și iubitului conducător. Cine? Puțin, prea puțin leșeau din colonia de „pinguini” care trăia în frig și aplauda aproape la unison. Că doar eram „proprietari, producători și beneficiari”, nu? „Poate doriți să vedeți”, cum zice Televiziunea citeva zile la rînd, după Revelation. Poate ne mai gândim atunci cînd zicem că nu s-a schimbat nimic. Poate punem prezentul în antiteză cu ziua de ieri. Sigur, am fi vrut să fie altfel — să trăim bine,

leul să bată marca și dolarul, sau măcar să fie egal cu ele, să găsim de toate, să avem confortul și bunăstarea Occidentului. Dar noi uităm sau nu vrem să înțelegem, sau nu pricepem că nivelul de trai, puterea de cumpărare a monedei le dă productivitatea muncii. Cine produce mai mult, mai ieftin și mai bun, într-o unitate de timp dată, acela va trăi bine. Cît producem noi? Cum producem? La ce preț? Care este calitatea muncii noastre? Putea vreun guvern din lume să producă în locul nostru sau în locul mașinilor?

Un lucru mi se pare de domeniul evidenței: în 1991, ca popor, am trăit oricum mai bine decît am fi meritat după efortul depus. Și dacă ceva într-adevăr nu s-a schimbat cu nimic, atunci asta este mentalitatea majorității, care cere și nu prea oferă. Poate, în 1992...

TRISTAN MIHUȚA

TELEX

● Președintele George Bush estimează că „în pofida unor poticneli pe drum”, Comunitatea Statelor Independente va fi un succesor de durată al Uniunii Sovietice, dar o revenire economică va necesita timp.

● Incepiind de ieri, toate trupele militare dislocate pe teritoriul Ucrainei, cu excepția forțelor nucleare strategice, au trecut în subordinea directă a președintelui țării și a Ministerului Apărării al Ucrainei.

● Un consiliu militar, condus de doi lideri ai forțelor de opoziție, a anunțat că a preluat puterea în Gruzia și a declarat starea de urgență în republică — a făcut cunoscut televiziunea din Tbilisi. De asemenea, în capitala gruzină au fost instituite restricții de circulație între orele 23,00 și 6,00 începînd de joi, a adăugat aceeași sursă.

Adevărul

Arad SRL

Cotidian Independent — J 02/nr. 1886/1991

ANUL IV | Nr. 532 | Sîmbătă 4 | - Duminică 5 | '92 | 4 pag. — 10 lei

Scriitorul ION HADÂRCĂ, prim-vicepreședinte al Parlamentului Republicii Moldova:

„Desprinderea de Imperiu — o fericită nenorocire!”

— Domnule Hadărcă, am rămas foarte surprinsă de reacția din urmă cu citeva minute, a parlamentarilor dvs. După prezentarea de către primul-ministru — și în prezența președintelui Snegur! — a unui raport privind mersul defectuos al economiei republicii și măsurile de scumpire a produselor de două pînă la trei ori, începînd cu 1 ianuarie 1992, la fîrcașca întrebare adresată de domnul Muravschi „aveți întrebări, propuneri, obiecții?”, domnii deputați au început să vocifereze: „Vrem să plecăm!” „E șase fără un sfert!” „Gata ziua de lucru!” Unul dintre ei s-a ridicat în picioare și a spus: „Ce să mai vorbim? Am înțeles orientările și direcțiile!” Și au plecat. La șase fix.

Cum să-mi explic această reacție pe care nu mi-aș putea-o imagina la niște oameni ce își conștientizează răspunderile ce decurg din alegerea lor? — Toată istoria asta este extrem de tristă. Și dacă ar fi rămas să pună întrebări și să asculte răspunsuri ar fi fost o noapte de priveghi. Rătăcit din mai multe motive. Mulți dintre acești deputați sînt niște copii naivi. Dar nu din aceia care strigă că „împăratul e gol!”, nu naivitatea în virtutea căreia spun adevărul, ci aceea primejdioasă în care adaugă vreașuri la focul ce arde propria casă. Drama e tim-

pul pe care-l trăim. Desprinderea noastră de Imperiul Rus e o fericită nenorocire. Ar fi numai fericire dacă nu ne-am desprinde săraci și jefuiți. Ca un argat care după 40 de ani de slujbă la împărat e trimis cu doi bănuși în pungă în cele patru vînturi. Faza aceea democratică din anii '89-'90 s-a spulberat prin niște acțiuni mai dure și din partea centrului (fostul Imperiu slav) și a rutinei locale. Acea fază democratică trebuia alimentată cu alte combustii, în primul rînd cu un cadru juridic mai temeinic. Dar acțiunile și intrigile separatiștilor și fostului CG au subminat autoritatea Parlamentului și au cauzat instituirea republicii prezidențiale.

— Principiile teritoriale pe baza cărora au fost aleși deputații au făcut ca în parlament majoritatea absolută să fie deținută de președinții de colhozuri, candidați al partidului comunist. Fucul de la Moscova, declarațiile oficiale referitoare la partidul comunist sovietic situează Parlamentul Republicii Moldova, datorită compoziției sale, într-un timp anacronic. Nu este și opinia electoratului Moldovei?

— Presimțirile mele sînt destul de pesimiste. Cred că dacă am purcede la dizolvarea Parlamentului și la noi alegeri, vom obține ca rezultat un monstru slugarnic, setos și hulpav care va paște și ultimele firicele ale

democrației. Aceasta și din cauza situației economice dezastruoase și pentru că o nouă nomenclatură a fost propulsată în posturile oferite cu dărnicie.

— Dacă la nivelul puterii legislative nu vor avea loc schimbări bruște, acestea nu cred că vor putea fi împiedicate în ceea ce privește puterea executivă. Mai poate fi menținut guvernul condus de domnul Muravschi în condițiile în care nivelul de viață — la limita suportabilității, acum! — va scădea atît de mult în viitorul apropiat?

— Șeful guvernului a fost sacrificat încă din momentul în care a luat locul lui Mircea Druc. Chiar azi, social-democrații au anunțat că acordă un vot de neîncredere primului-ministru, oferindu-și serviciile pentru formarea noului cabinet, în fruntea căruia l-au propus pe Oazu Nantoi, unul dintre consilierii președintelui. Asta înseamnă că președintele pregătește înlăturarea lui Muravschi. Un joc periculos prin care poate cîștiga mai multă putere, dedesubtul puterii prezidențiale vacuum-ul urmînd a crește.

— În această configurație politică, care este locul și strategia Frontului Popular al Moldovei?

— Destinul nostru este o poziție. Cîmpul de acțiune al

A consemnat,
LAVINIA STOICU

(Cont. în pag. a III-a)

Orășelul copiilor? Nu, un loc părăsit și trist, uitat de municipalitate. Foto: M. CÂNCU

Incursiune în civilizația cotidiană

Conștiința, (ne)știința sau despre lucrul bine făcut

Cei care au nostalgiile „epocii de aur”, invocă, printre altele, multele blocuri de locuințe construite în acea vreme. În limba latină există un dicton: „non multa, sed multum”. Într-o traducere mai prozaică aceasta ar însemna: nu cantitate, ci calitate. Se poate alătura termenul calitate cînd e vorba de construcțiile ceaușiste? Evident, nu! O știm cu toții. Propaganda comunistă ne arăta la televiziune vagabonzii și drogații lumii capitaliste dormind în stradă fiindcă nu aveau locuință. Nu vreau să apăr societatea capitalistă care își are și ea mizeriile ei, dar pot să spun că pe-acolo s-a construit cel puțin cît a construit socialismul. Cît despre comparația în domeniul calității e ca și cum ai pune un miș jăgărit alături de un leu african. Cine a fost beneficiarul blocurilor socialiste? În general „omul nou”, care a fugit de raful ceapeurilor, căutînd un mijloc de subzistență în industria socialistă. Industrializarea, făcută cu știm noi care parte a trupului, a umplut orașele de muncitori făcuți la normă prin calificare la

locul de muncă. Cine a mai pus problema educației muncii?

Cum era „făcut” un meseriaș pe vremuri? Ucenicea vreo cîțiva ani, cu trudă, devenea apoi caldă, iar cînd i se zicea „maistore!” asta se cheamă că era cineva. Un maistor era maistor în meserie. Era o jignire pentru acesta să renunți la serviciile lui și să alergi la altul. Asta presupunea, însă, că nu-ți făcea un lucru de pomană. Avea atît știința lucrului bine făcut, obținută în ani de muncă și ucenicie, dar și conștiința a ceea ce reprezintă el în ochii clientului.

Inflația de muncitori, necesari industrializării, a perturbat procesul formării unor meseriași adevărați. Muncitorii, și nu meseriași, făcuți la normă produceau după cum și erau. Putem vorbi, așadar, despre neștiința lucrului bine făcut. Nu vreau să spun că azi, în România, nu ar mai exista buni meseriași. Doar că, vechiul sistem a perver-

I. IERCAN

(Cont. în pag. a II-a)

Spiritul civic arădean

Aradul de odinioară încinta prin farmecul său stradal. Strada era un spațiu de siguranță căci, rătăcind, oglinda buclată a apei Mureșului îți da senzația de siguranță și speranță regăsită.

De era zi, privirea se lovea de vechile cabine patriarhale de lemn ale strandului ori de alunecarea tinerească a ambarcațiunilor. De era noapte, miile de lumini reflectate oferea un fascinant spectacol al umbrelor vălurate de stelele pământului. Parcurile, oaze de odihnă ale spiritului, și rurile de tei miroasol grădinilor păstrate parcă exclusiv pentru flori, precum și micile grădini înflorate din balconele caselor dădeau optimism, încredere și senzația de protecție.

Duminicile aveau farmecul prin transformarea întregului „corso” în spațiu de promenadă, unde oamenii se îmbrăcau elegant și cum plimbarea ar sfîrși într-un pretentios salon princiar. Totul era firesc și spontan, ospitalier, orășul dăruindu-și farmecul într-o ambianță senină și binefăcătoare.

Spektacolul stradal era agitat de evenimentele culturale mai degrabă decât de convulsiunile unei vieți groșiere.

Toate problemele grave erau tratate cu indulgență, cu excepția spiritului civic, căruia nu i se făcea nici un

rabat. Colectivitatea publică avea grijă să se protejeze împotriva mizeriei verbale, a comportamentului bătăran și agresiv, a microbilor, gunoierului și deșeurilor. Era în joc onoarea orașului, deci prestigiul fiecăruia.

Mi s-a părut că orașul Arad a găzduit o populație veselă, conciliantă, tolerantă, avînd în orgoliul stradal o mare slăbiciune, iar în cultură un reazem pentru liniște, răgaz și siguranță.

Dacă ne este foame de ordine morală, trebuie să o căutăm. Fiecare să știe ce are și ce i se cuvine, ce îi este permis și ce nu, iar toate să-și albească o normă, un loc bine stabilit. Aspectul orașului spune mult mai mult despre oamenii care-l locuiesc. Ne-am putea bucura, cu sufletul senin, de prezența doar la adăpost de surprizele viitorului. Acest tip de bucurie se poate cuceri prin promovarea majorității într-o categorie culturală superioară, singurul garant pentru lăzarea unei noi moralități a spiritului public. Respectul pentru civism descinde din lecițiunile respectului sinelui pentru sine. O colectivitate este decentă dacă fiecare individ se respectă prin bună creștere, avînd grijă să molipsească în jur un model superior de civism.

A. BĂRNA

LA TELEFON 10634 ORARE 9-12 adevărul - LA DISPOZITIA DV

Dragi cititori, continuăm și în acest an dialogul cu dumneavoastră prin intermediul acestei rubrici. Publicînd sesizările și observațiile dvs., sperăm să fim de un real folos. Dar să începem anul cu o veste bună:

Cu ocazia sfîntelor sărbători și la ASOCIAȚIA JUDEȚEANĂ A NEVAZĂTORILOR a venit Moș Crăciun, cu daruri multe. Într-un cadru festiv, cu un program de colinzi și poezii, cei 100 de copii s-au bucurat de Crăciun - ne relatează domnul președinte al asociației COSTEL TURCU. Frumos gest, ce trebuie să devină o tradiție! Mai mulți cititori ne-au sesizat că tramvaiele noastre nu au numere pe partea laterală. Dacă s-a mărit prețul biletului, această mică atenție din partea conducerii RATA o merită toți călătorii care uneori fac adevărate crosuri (degeaba) pentru a vedea numărul din față al tramvaiului. Și tot despre tramvaie și conducătorii lor. Ieri (3.01), pe la ora 9.30, domnul A. XENTE SASU, om bolnav (bloc B 13, ap. 5), s-a urcat la stația Fortuna pe tramvaiul nr. 15 (barat), în vagonul nr. 125. Lucrînd la Palatul CFR, a rugat-o pe valmanită să se oprească la cotitura către Grădiște, lucru ce nu s-a întîmplat. Omul a trebuit să vină pe jos înapoi. Ce s-a spus eu? A fost un cadou

cam urit de Anul Nou. ● Domnul CLEICI CORNEL (Calea A. Vlaicu, bloc Z 6) ne spune: În anul 1991, deși am plătit toate taxele la timp, la începutul perioadei, pe trim. II chiar anticipat, am primit 3 (trei) cărți postale, dintre care 2 (două) pe numele soției, cum că am de achitat diferite sume (36.000 - 18.000 lei) către Administrația Financiară, iar de două ori a venit personal cite un funcționar al Administrației Financiare pentru a mă atenționa să plătesc aceste sume. Rog și pe această cale conducerea Administrației Financiare să atenționeze personalul să fie mai atent și ordonat cu acțiunile, mai ales că lucrează cu bani pe care îi încasează. Personal am constatat de multe ori că funcționarii sînt foarte distrați. ● Și o ultimă recomandare: ar fi bine

ca și bișnițarii să fie întrebați de sănătate, că azi-miine invadează și ocupă și Finanțele. Cei care muncesc cinstit, sînt verificați pînă în pinzele albe pentru ultimul leu, iar bișnițarii își fac de cap rîzîndu-ne în nas. Pînă cînd???

● Domnul LAE CIRA (str. Cocorilor, bloc 3, ap. 4) reclamă că la poarta nr. 2 a Uzinei Strungul, laptele s-a vîndut cu 12 lei sticla în loc de 10 lei, cum s-a vîndut la celelalte unități de lactate. Laptele a fost vîndut de cei doi portari care erau de serviciu! Goană după ciubuc? Poate, dar nici chiar așa! ● În data de 11 iulie 1990, domnului I.B. I.A. fost incredințată o minoră pentru întreținerea, ăstere și educare. Pînă acum totul a fost bine, dar pensia de întreținere (majorată) a fetiței, Raluca, de 6 anișori, nu s-a achitat pe luna octombrie și decembrie a anului trecut de către Biroul de ocrotirea minorilor. Cei competenți spun că nu au fonduri. Noi, ce noi nu credem?!

Redactor de serviciu, JOSIF DARAZS

Conștiința, (ne)știință sau...

Urmare din pag. 1

tit educația lucrului bine făcut în supremația lucrului de mintuală. Iarși vin și a daug că nu toată lumea poate fi băgată în aceeași oală. Și în socialism au fost oameni care și-au făcut datoria, chiar dacă munca nu le-a fost răsplătită. Ajungem însă prin acestia la ideea de conștiință. Nu comunistă, doar conștiință. Din păcate, acestia nu erau majoritate, puțem spune cu certitudine, chiar că erau puțini.

Prin urmare atît neștiința, cît și lipsa conștiinței lucrului bine făcut a dus țara în starea de subdezene în care se află. Evident, nu sînt singurele cauze. Sînt convins că guvernul care ne-a condus după Revoluție a făcut destule greșeli, dar și noi l-am ajutat să falimenteze țara. Să ne facem un proces de conștiință, fiecare la locul său de muncă și să vedem cît ne străduim. Societatea concurențială ne va obliga la reflecție. Cine nu-și schimbă modul de a gîndi relațiile sociale va falimenta. Vă dau un exemplu: Mergem cineva cu un televizor la reparat. „Specialistul” îl sucește, îl învîrtește, cam ofuscat și nepăsător, ori-cum fără acea solitudine absolut obligatorie în fața clientului, și, cu interes „profesional”, încearcă să vîre în capul clientului ideea că s-a

întîmplat o mare tragedie cu televizorul și trebuie musai să cheme niște academicieni sau posesori ai Premiului Nobel pentru a da de capătul ne-norocitului de aparat. Aproape că te convinge să i-l lași acolo pe gratis, bucurîndu-te că ai scăpat de o asemenea belea. Oricum, te așteptai să umbli serios la pungă. Asta și voia, de fapt, să-ți vîre în cap, mai totuși, că televizorul este un aparat în care și pornește în căutare. Întîmplător, un prieten întîlnit în cale, îi recomandă o altă unitate în doi timp și... o legătură sudată, televizorul funcționează perfect.

Ce se poate spune despre (ne)știința și conștiința primului maistor? Va mai merge clientul vreo dată la el? Probabil, dacă va rămîne singurul depanator TV din lume.

Pe cine, păcălim, cu lucrul de mintuală? Mergem azi, poate și mine, dar povestea cu ulciorul n-a fost inventată degeaba. Penuria de produse sau de servicii încă permite comercializarea și efectuarea lucrului de mintuală. O societate posibilă și necesară se poate construi doar pe educația conștiinței și științei lucrului bine făcut. Altfel, ne furăm singuri căciula. Și dacă ne furăm singuri căciula, mîi putem da vina pe rușii, pe unguri, pe americani sau pe țigani?

VASILE PHEIP

IERI • AZI • MIINE

LACTATE. În legătură cu prețurile produselor lactate - după cum am fost informat în cursul dimineții de ieri, de către conducerea ILL Arad - la lantele pentru consum, laptele praf și unt (produse subvenționate de stat) prețurile vor rămîne în continuare nemodificate. La celelalte produse lactate urmează ca, în aceste zile, să fie deffinitivate poște prețuri. Vom reveni cu amănunte.

RECICLARE. Aflăm de la dl. prof. Stelian Ionuțiu, inspector general la Inspectoratul școlar județean, că începînd cu acest an de învățămînt, ministerul de resort a trecut la descentralizarea activității de reciclare. Cursurile - care vor avea loc la

Casa personalului didactic - vor debuta luni, urmînd a conferența profesori universitari din Cluj și Timișoara.

VREMEA. Pentru acest sfîrșit de săptămînă - ne spune meteorologul Iuliu Vrasgyak - vremea se menține frumoasă și se va încălzi treptat. Cercul va fi variabil. Nu vor cădea precipitații. Vîntul va sîflea moderat din est și sud-est. Temperatura în creștere treptată. Minimele nocturne vor fi cuprinse între -5 și +1 grade, iar maximele vor oscila între +2 și +7 grade, mai ridicate duminică.

FARMACII. Astăzi, între orele 8-13, vor fi deschise farmaciile nr. 73 (str. 6 Martie) și nr. 133 (Piața Gării). Cu program permanent - astăzi

și miine - va funcționa farmacia nr. 71 (Piața Avram Iancu). În fiecare sîmbătă, între orele 9-12, va fi deschisă și farmacia nr. 82 (Vladimirescu).

ULTIMA Zi. Ieri, Inspectoratul județean pentru cultură l-a avut, pentru ultima zi, în fruntea sa, ca și consilier șef, pe scriitorul Gheorghe Schwartz. Pentru că - din cîte am aflat - prozatorul arădean a fost numit în funcția de atașat cultural la Ambasada română din Budapesta.

TVA. Astăzi, de dimineață, studioul local de televiziune prezintă o „Emission de divertisment”; la noapte - după încheierea programului național - va fi difuzată emisiunea de dedicații muzicale „Week-end magazin”; pentru luni seara sînt programate emisiunile: „Teleobiectiv”, „Actualități”, „Anunțuri reclame”, „Noi tineri”, „Sport”.

Dinastia de Hohenzollern - ieri și azi Antonescu: lupta pentru armistitiu

Mareșalul Antonescu a înțeles că Stalin era vital interesat în pătrunderea cît mai adînc posibil în inima Europei. În marșul spre Berlin care să se desfășoare mai repede decât la forțele engleze și americane care debarcaseră deja în Nordul Franței în iunie 1944. Considerînd aceste priorități, Stalin a fost de acord să ofere României condiții acceptabile de pace, această țară fiind de fapt o placă turnantă atît spre Balcani cît și spre Europa Centrală. Se luau în considerație și liniile naturale de rezistență (Carpații, Coasta Mării Negre. Dunărea, alte rîuri aproape perpendiculare pe direcția de avansare a Armatei Rosii) cît și faimoasa linie fortificată Focșani - Nămolăsa - Galați, considerată una din cele mai puternice din Europa. Stalin știa foarte bine din experiența sa militară anterioară că forțarea unor astfel de linii de rezistență au

fi necesitat luni de lupte în România (Carpații puteau fi apărați de nemți cu foarte puține trupe), în timp ce trupele anglo-americane ar fi avansat în Germania punîndu-l pe dictatorul sovietic în fața unui fapt împlinit. Pentru a evita o astfel de evoluție, Stalin a acceptat condițiile lui Antonescu (convorbiri române cu Hitler, cu scopul ca acesta să-și retragă trupele din România, un coridor prin care armata sovietică putea traversa țara și o zonă liberă de orice ocupație rusească și controlată de guvernul român). Mai mult, liderul Moscovei a acceptat să lase decidera situației Basarabiei și Bucovinei de către conferințele post-belice după cum ceruse mareșalul României cu fermitate și demnitate. Aceste rezultate au fost anihilate însă de trădarea regelui și de pasul pripit și negîndit de a ceda țara rusilor.

Este un fapt cunoscut că mareșalul Antonescu a pregătit cu minuțiozitate ieșirea României din război. Pe de o parte, el negociase cu rușii și aștepta acceptarea lor finală pentru a duce la împlinire retragerea planuită din război, iar pe de altă parte, pentru a le forța mîna și pentru a obține condiții favorabile pentru România, el a sugerat retragerea trupelor românești din lungul invincibilei linii din Estul Carpaților și a sistemului de fortificații din Focșani cu Galați și Dunărea cu coasta Mării Negre, în perspectiva unor lungi ostilități.

Antonescu îl mai avertizase pe Hitler că dacă Germania nu găsea soluții pentru a opri Rusia să calce în picioare România, mareșalul avea mîna liberă pentru propriile sale soluții politice menite să garanteze viitorul țării. Cu o zi înainte de 23 August 1944 mareșalul a avut aceeași po-

ziție în convorbirea cu ministrul de finanțe german Clodius pe care urma să-l roage (la audiența pe care acesta o avea la 23 august la ora. 6) să garanteze retragerea trupelor germane din România. În condițiile ofensivei sovietice începute la 20 august 1944, mareșalul Antonescu separase trupele românești de cele germane, ceea ce a făcut posibil ca România să iasă din război fără nici un fel de probleme și să se alăture forțelor sovietice cu care era în contact.

S-au făcut multe comentarii asupra viziunii realiste a lui Ion Antonescu privind retragerea Germaniei din România fără luptă. Astăzi, majoritatea experților sînt de acord că o astfel de evacuare ar fi putut fi acceptată de Hitler deoarece îi salva un mare număr de divizii, o mare cantitate de armament și utilități militare care altfel s-ar fi pierdut (cum, de fapt, s-a

și întîmplat) într-o confruntare directă cu România. În timp ce armata sovietică avansa triumfătoare fără nici o piedică. Aceasta ar fi schimbat cursul evenimentelor. România ar fi avut alt statut în fața Rusiei, atacurile aeriene germane asupra Bucureștiului ar fi fost evitate și multe vieți crutate.

Prin arestarea generalului Antonescu, toate planurile au eşuat, iar faptul că Grigore Niculescu-Buzești (din Ministerul de Externe) nu l-a înmînat telegrama prin care Stockholmul îl anunța pe seful statului că rușii acceptaseră condițiile lui, l-a împiedicat pe Antonescu să-și încheie el însuși armistițiul. Aici ajungem la rolul nefast jucat de regele Mihai și care a influențat viața și dezvoltarea României pe o lungă perioadă.

(După J.A. Ginsborg - „Dinastia de Hohenzollern - ieri și azi”)

În lumea misterelor Manifestările lui Jean (III)

Hyslop, Hyslop, preu've. Ce înseamnă aceste cuvinte? Citeva zile mai târziu, învățătoarea, mama lui Jean, se întilnește cu spiriții care o îndemnasera să procedeze la acest gen de comunicare și le arată ce a scris: Eu nu înțeleg nimic, le spune doamna, ce vrea să spună asta, Hyslop!... Intre spiriții prezenți se afla și un scriitor — M. Andre Dumas — care se consacrase de mai multă vreme studiului fenomenelor paranormale. El o ascultă cu atenție pe învățătoare și, după un timp, îi spune: Cred că pot să vă explic mesajul, doamnă. Și o să constatați că este foarte interesant. Hyslop, James Hyslop este numele unui profesor american, liber cugetător, materialist, care refuză să creadă în existența a ceva care depășește sfera noastră materială de trăire și viață. După moartea tatălui său, din întâmplare întâlnește într-o zi pe celebrul medium Piper, care îi propune să stabilească un contact cu spiriții defunctului.

La început, Hyslop se înverșază și îl repede pe Piper, dar curiozitatea învinge în cele din urmă și acceptă pro-

punerea. Au avut loc astfel mai multe ședințe în cadrul cărora profesorul Hyslop a purtat veritabile conversații cu tatăl său, care îi dezvăluia o sumedenie de fapte de ordin familial ce puteau fi verificate cu precizie. Liber cugetătorul materialist obține astfel „dovezile” de care avea nevoie. Aceste dovezi sînt asemănătoare cu cele pe care fiul dumneavoastră a încercat să vi le dea, continuă A. Dumas și i explică învățătoarei... Atît cu tabloul, cît și cu cartea de cîntece... Intenția sa nu este de a vă speria. El pur și simplu vă spune: Sînt bine... și pot să vă ajut.

După aceste lămuriri, mama lui Jean se va dedica în fiecare seară unor astfel de îndeletniciri. Lăsîndu-și mîna ușoară, parcă în slujba altei voințe, ea vedea cum se înlăntuie cuvintele pe hîrtie ca și cînd cineva îi dictează. Astfel se pomeni în fața unor texte de o formă admirabilă și de o înaltă spiritualitate, precum cele din Vedanta sau din alte scrieri celebre... Erau o serie de idei de care învățătoarea nu s-a interesat niciodată, ignorîndu-le la modul absolut...

Ce concluzie a tras de aici scriitorul și parapsihologul M.A. Dumas? El scrie: „În ansamblul ei, această extraordinară succesiune de fapte spontane pare să indice activitatea unei personalități spirituale autonome, care utilizează toate mijloacele posibile pentru a multiplica demonstrațiile supraviețuirii și dovezile identității sale...” Nu cumva, a fost întrebare Dumas, în ceea ce privește această scriere „automată” doamna învățătoare, mama lui Jean, a utilizat inconștient elemente informaționale care au existat cîndva în memoria sa? M.A. Dumas ne asigură că învățătoarea nu auzise în viața ei de Hyslop, că nu cunoștea absolut nimic din scrierile vedice, și nu avea nici o atracție spre problemele spirituale de genul experiențelor făcute în cercurile spirițiștilor...

IOAN BIRIS

TELEVIZIUNE

Simbătă, 4 ianuarie
TVR 1: 9,00 Bună dimineața 10,00 Actualități 10,10 Club desenelor animate 11,10 Descoperirea Planetei 11,30 Viața spirituală 12,30 Ora de muzică 13,30 7x7 14,00 Actualități 14,10 Tele-club... la prima ediție 16,30 Retrospectiva anului sportiv 1991 (12) 17,00 Itinerariu 17,30 Mapamond 18,00 Arena 19,00 Melodii îndrăgite 19,15 Teledicționar 20,00 Actualități 20,35 „Caracatița” 21,40 Săptămîna sportivă 22,00 Amintiri de la Crăciun 23,00 Actualități 23,15 „Elvis”, film am. 1979 0,50 Video-discoteca.

Duminică, 5 ianuarie
TVR 1: 8,30 Bună dimineața 9,30 Giovinissimo 10,20 „Arabella” 10,50 Actualități 11,00 Eumină din lumină 12,00 Viața satului 13,30 Junii buni colindători 14,00 Actualități 14,10 Atlas 14,30 Video Magazin 17,30 Retrospectiva anului sportiv 1991 (13) 18,10 Știință și imaginație 18,40 Convorțiri de duminică 19,10 „Dallas” 20,00 Actualități 22,05 Duminică sportivă 22,30 Studioul șlagărelor 23,00 Actualități.

Luni, 6 ianuarie
TVR 1: 12,30 Boboteaza. Transmisune directă a slujbei ortodoxe de la Biserica Zlătari (București) 14,00 Actualități, Meteo 14,10 Calendarul zilei 14,20 Worldnet USA 14,50 Avangpremiera săptămîinii 15,10 Copiii noștri — viitori muzicieni- 15,30 Drumuri în memorie 16,00 Tele-discul muzicii populare 16,30 Emisiune în limba maghiară 18,00 Studioul electoral 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Repriza a treia 20,55 Realități legislative britanice. Administrația locală 21,25 Teatru TV: „SINI LOLEI” de Maria Pacome 23,25 Cronica Parlamentului. Actualități 23,45 Agenda electorală 0,15 Confluente.

(6-12 IANUARIE)

Berbecul (21 martie — 20 aprilie)

Faceți parte din rîndul celor la care cerul e surd la orice rugămînte în viitorul apropiat. Salvarea dvs. constă în intuiția care vă face să simțiți momentul pașilor decisivi.

Taurul (21 aprilie — 21 mai)
Un timp pozitiv, în favoarea inițiativelor. Cu răbdare și bun simț, fără enervare dar și fără teamă, veți putea face cele mai bune lucruri posibile.

Gemenii (22 mai — 21 iunie)
Un moment de repaus și reușire înainte de a vă arunca, cu multă energie, în riscurile ce vă așteaptă.

Racul (22 iunie — 23 iulie)
Impotriva dvs. s-au acumulat dintr-o dată opoziții de toate genurile. Acestea vă blochează elanul și generează temeri de viitor. Dați dovadă de înțelepciune și nu acordați încredere primului venit.

Leul (24 iulie — 23 august)
E nevoie să aveți o impresie mai adecvată asupra posibilităților și limitelor de care dispuneți, să nu mai treceți atît de brutal de la neîncredere paralizantă la euforie excesivă. Săptămîna aceasta, aripile entuziasmului și optimismului vă poartă într-adevăr spre succes!

Fecioara (24 august — 23 septembrie)

Nimic de semnalat. Un control al sănătății și o retrospectivă a momentelor semnifica-

tive prin care ați trecut sînt binevenite.

Balanța (24 septembrie — 23 octombrie)
Și pentru dvs. un timp mort Pe plan afectiv pregătiți-vă pentru noi experiențe și întâlniri.

Scorpionul (24 octombrie — 22 noiembrie)

Cîteva angoase dar și o mare disponibilitate de a surmonta greutățile de la serviciu. Veți trece, de asemenea, cîteva momente în rîndul amintirilor frumoase.

Săgetătorul (23 noiembrie — 22 decembrie)

Sînt posibile unele obstacole dar veți avea o mai mare libertate în munca dvs. Dacă sinteti destul de puternic pentru a progresa, urmările pot fi de categoria celor care schimbă destinul.

Capricornul (23 decembrie — 20 ianuarie)

Indispoziții subite, mici certuri în familie, prejudecăți și chiar accese de gelozie! Nu le acordați importanță! În schimb, fiți mai atenți cu prietenii care încep să vă părăsească.

Vărsătorul (21 ianuarie — 18 februarie)

Intîlniri stimulative care vor genera idei cu eficiență afectivă și financiară!

Peștii (19 februarie — 20 martie)

Liniste, calm, visare... Sedentarismul vă dă, în mod periculos, tircoale!

Politia ne informează

● **LINISTE.** Primele două zile ale noului an au început sub auspicii promițătoare. În raport cu mulți ani anteriori numărul contravențiilor a fost mult mai scăzut. Totuși...

● **COMERT ILICIT.** Comercianții iliciti și-au făcut apariția înainte ca magazinele să-și deschidă ușile, în 2 ianuarie. Printre ei și Heana Wătar, Arad, str. Birsei nr. 42 care, pentru strădania ei a fost „recompensată” cu o amendă de 30 mii lei.

● **CIRCULAȚIE.** Cu toate că în 1 și 2 circulația auto a fost redusă, mici nereguli tot au existat. În consecință, nu mai în muntejiu au fost sancționați 19 șoferi, 27 au fost avertizați și s-au înregistrat 11 tamponări. Dumitru

Asaloș (4 AR 4805) a lungit-o cu Revelionul și a fost depistat conducînd sub influența alcoolului.

● **DEZERTORI.** Plutonierii Viorel Memete și Dan Dragomir, împreună cu sergentul major Dan Cimpan, au identificat, reținut și apoi predat la comenduirea garnizoanei doi dezertori de la o unitate militară din Beiuș: Francisc Covaci, 20 ani, Arad, str. Ol. tuz nr. 23 și Macedon Dan-ciu, din Bistrița Năsăud. Mai sînt și din aștia!

● **MISTER!** Polițiștii de la pază și ordine au depistat un turc fără pașaport. Avea în schimb, asupra lui, niște scule: patent și șurubelnițe. Ea ce le-a folosit, oare?

Legendă și adevăr pe „pămînturile sfinte”

Lupta pentru putere

Nabukodonosor moare în anul 562 î. de Hr. după ce a domnit circa 40 de ani. Îl urmează fiul său Amelmarduk (561-560), care este însă incapabil să mențină puterea regalității babiloniene, iar pe de altă parte se pare că a încercat să se împotrivescă puterii preoților de pe cuprinsul imperiului babilonian. Ca urmare, este înlăturat de la domnie de fiul său vitreg Nergalsarusur (559-556), pomenit, și în Biblie sub numele de Nergal — Șarefer ca și „căpetenie a vrăjitorilor” (Ieremia capi. 39, 13). Acesta împreună cu alți conducători a luat parte și la cucerirea Ierusalimului și fiind căpetenie a magilor (vrăjitorilor) nu este exclus ca el să fi instigat pe Nabukodonosor la distrugerea templului și ducerea evreilor în robie. Probabil a văzut în credința din Ierusalim un pericol pentru credințele babiloniene și menținerea unității și a stării de fapt a imperiului babilonian. Sigur este că preoții zeului Marduk, originari din Babilon, care erau strîns legați de nobilimea caldeană, l-au sprijinit pe acest rege împotriva

rivalilor lor, care erau preoții arameeni ai zeului Nana-Sin din orașul Ur, la rîndul lor atașați de preoțimea zeului Sin din marele oraș Harran, ce se afla sub stăpînire mezilor. De fapt din aceste fapte istorice se constată că triburile ebraice au făcut în sens invers drumul parcurs de Avraam spre Canaan. Lupta dintre aceste două grupări rivale, care vroiau să dobîndească supremația, a luat o formă deschisă atunci cînd regele Nergalsarusur moare timpuriu, după nici patru ani de domnie. Succesorul său minor Labasmarduk este însă asasinat — de formațiunea rivală, a preoților zeului Sin, căei după moartea acestuia, noul rege va afirma că cel ucis s-a urcat pe tron „împotriva voinței zellor”. Este adus pe tron, ca rege un om în vîrstă, care va fi ultimul rege al Babilonului, Nabonide (553-539). Noul rege era originar din orașul Harran, unde mama sa era preoteasă a zeului Sin, și trebuie să fie considerat mai mult ca asirian și succesor a lui Assurbanipal.

D.Z. CERNA

Teatre

TEATRUL DE STAT ARAD prezintă în data de 5 ianuarie 1992 orele 18, spectacolul

„TARA FERIGII” de Tudor Mușatescu. TEATRUL DE MARIONETE prezintă duminică, 5 ianuarie, ora 11, basmul muzical „Cei trei purceluși”

„Desprinderea de Imperiu...”

(Urmare din pag. 1)

F.P.M. nu este acum mai larg decît în 1988 cînd am început să milităm pentru reformă democratică, dar actualul președintelui Snegur care a fost desemnat să participe la Alma-Ata cu statut de observator și nu cu importanța de a semna, ne-a pus în fața unei alternative radicale. F.P.M. trebuie să renunțe de acum la acțiuni declarative și de stradă, să convoace urgent congresul, să-și modifice statutul și să-și regrepeze forțele în funcție de realitate. Are avantajul că nu a participat la campania elec-

torală precedentă și la formarea structurilor politice actuale.

— Cum apreciați declarațiile din România referitoare la Basarabia?

— Îmi amintesc un episod de tinerețe. Trecusem pe la un orfelinat și mișcat de excesul de patimă ce l-a revărsat un copil asupra mea, am vrut să-l înțiez. Nu am putut să-l fac dar l-am aflat biografia. Acest băiețel avea părinți. Copilul acela, ca și alții din orfelinat, le scria tatei scrisori de dragoste: „Dragă mamă sînt mare și vreau să știu că te iubesc, știu că tu m-ai părăsit dar eu sînt gata să te iert, nu

am nevoie de nimic, statul ți-l dă de toate; tu vino numai să mă vezi”. Dar mama nu vine pentru că în acel timp al subconștientului ei, există un disconfort. Probabil că înțelegi ce vreau să spun. Ea noi există o campanie de dezinformare, forțe care se amestecă în apropiere și ceea ce mi s-a părut ușor de realizat în metropola bucureșteană, acum pare mult mai greu.

Factorii politici și economici decisivi trebuie pregătiți de factorii psihologici. Și misiunea politicianilor este să înlăture disconfortul spiritual de care vorbeam și să închege un cadru cât mai favorabil înțelegerii, abstracției și iertării.

Rubrică realizată de DANIEL VIZITIU

